

soluționarea contestațiilor pot fi atacate de către contestatar sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației potrivit art. 212, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.”

Codul de procedură civilă la art.2 alin.1 lit.d stabilește competența în primă instanță a tribunalelor pentru *procesele și cererile în materie de contencios administrativ.*

De asemenea, decizia de impunere și în accepțiunea art. 2 al. 1 lit. c din Legea nr. 554/2004, este act administrativ „*actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice;*”.

Având în vedere cele de mai sus instanța a constatat că la soluționarea prezentei cauze este necompetentă material, excepția necompetenței materiale invocată este întemeiată și pe cale de consecință, a declinat competența de soluționare în favoarea Tribunalului Harghita.

Tribunalul astfel sesizat, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată sub nr. / /2011 la data de 2011, reclamantul **CABINETUL MEDICAL**, cu sediul în comuna

contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE HARGHITA**, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, str. Revoluției din Decembrie, nr.20, județ Harghita, și a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună constatarea nulității absolute a Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar înregistrată la DGFP Harghita, sub nr. / 2010 și Decizia nr. / .2010.

În fapt, reclamantul a fost verificat de organele de inspecție fiscală, referitor la perioada 01.01.2006 - 31.12.2008, drept pentru care a fost încheiat Raportul de inspecție fiscală nr. / .2010 și a fost emisă Decizia de impunere nr. / .2010.

Prin Raportul de inspecție fiscală nr. .2010 încheiat de organele de control din cadrul D.G.F.P. Harghita, Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul de Inspecție Fiscală-Persoane Fizice 1, s-au constatat următoarele:

- cabinetul , medic de familie înregistrat conform Certificat de înregistrare fiscală C.I.F. nr. /2007, are domiciliul fiscal în Județul Harghita,

- perioada verificată de organele de inspecție fiscală a fost 01.01.2006-31.12.2008;

Urmare controlului efectuat organele de inspecție fiscală s-a constatat achiziția și înregistrarea pe cheltuieli a unei cantități de material lemnos astfel: anul 2006- lei, anul 2007- lei, anul 2008- lei;

Organele de inspecție fiscală recunosc existența și activitatea celor două cabinete medicale, invocă art.48, alin.7, lit.a și alin.4, lit.a, din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare pentru stabilirea nedeductibilității sumelor, reprezentând c/v materialului lemnos pentru

încălzire, astfel: anul 2006-9.116 lei, anul 2007-   lei, anul 2008-   lei; în aceste condiții se stabilesc diferențe suplimentare de impozit pe venit în sumă totală de   lei și majorări de întârziere în sumă de   lei, aferente neacceptării drept cheltuială deductibilă a c/v unei părți din materialul lemnos achiziționat în sumă de   lei.

Prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de   inspecția fiscală, înregistrată la D.G.F.P. Harghita sub nr.   /   .2010, care reprezintă titlu executoriu, diferența suplimentară reprezentând impozit pe venit în suma totală de   lei și majorările de întârziere aferente în sumă de   lei, reprezintă datorii certe ale contribuabilului fata de bugetul de stat.

Reclamantul precizează că în perioada 2006-2008, Cabinetul medical individual, structurat în doua cabinete, a achiziționat și a înregistrat drept cheltuieli, lemne de foc în valoare totală de: anul 2006-   lei; anul 2007-   lei; anul 2008 -   lei.

Prin Decizia nr.   /   .2010 privind soluționarea contestației formulate de reclamant, D.G.F.P. prin Compartimentul de soluționare a contestațiilor a fost investită să se pronunțe asupra deductibilității cheltuielilor cu lemnele de foc în valoare de   lei, neacceptate de organele de inspecție fiscală la determinarea venitului impozabil pe considerentul ca aceasta cheltuiala este exagerată pentru cele două cabinete medicale.

Pârâtul a admis parțial contestația și a anulat în parte Decizia de impunere nr.   /   .2010, emisa de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de   lei reprezentând   lei impozit pe venit;   lei majorări de întârziere aferente impozitului pe venit și a respins contestația ca neîntemeiată împotriva Deciziei de impunere nr.   /   .2010, emisa de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de   lei reprezentând   lei impozit pe venit;   lei majorări de întârziere aferente impozitului pe venit.

Reclamantul precizează că activitatea medicală se desfășoară în doua cabinete medicale existente în două localități distincte, un cabinet este situat în localitatea   și funcționează în 4 camere cu înălțimea de 3,6 m și suprafața totală de 50 mp, iar cel de-al doilea cabinet este situat în localitatea   și are o suprafața totală de 25 mp.

Totodată trebuie specificat ca aceste imobile au o vechime considerabila peste 60 de ani, nu prezintă modernizări în sensul existentei geamurilor termopan sau izolație exterioară, iar încălzirea se efectuează prin intermediul sobelor cu lemne. Astfel achiziția lemnului pentru foc în cantități suficiente este condiția esențială pentru menținerea unei temperaturi constante, conform normelor sanitare impuse, într-o zonă cu un climat mai rece față de alte zone ale țării. În aceste condiții impunerea de către organele de inspecție fiscală a unei limite referitor la consumul de lemne contravine normelor sanitare, referitor la temperatura impusă în interiorul cabinetelor precum și aerisirea periodică a acestora.

Organele de inspecție fiscală fără a invoca un temei legal consideră că, pentru cele doua cabinete medicale funcționale costul cu materialul lemnos

ar fi trebuit sa fie în suma totală de 1000 lei/an. Astfel in actul de control se precizează: "Deoarece contribuabilul deține doar doua cabinete medicale s-a constatat ca aceasta cantitate de lemne de foc nu a fost necesară, fiind utilizată și pentru uz personal, în consecința a fost acceptată suma de 1000lei/an".

Modul de calcul aplicat de organele de inspecție fiscală nu are un temei legal, reprezentând un simplu punct de vedere nesusținut de articol de lege. De asemenea, s-a susținut și faptul că lemnele consumate au fost utilizate pentru uz personal, fapt ce nu poate fi dovedit întrucât locațiile respective sunt utilizate cu unicul scop de cabinet medical și totodată domiciliu fiscal. Organele de inspecție fiscală nu aduc dovezi concludente, ci exprimă simple puncte de vedere referitor la lemnele consumate utilizate pentru " uz personal".

Reclamantul consideră că organele de inspecție fiscală omit cu bună știință faptul că, în cursul anului 2009, nu a fost efectuată achiziție de material lemnos pentru încălzire și nu a luat în calcul acest aspect atunci când a stabilit consumul pentru cele doua cabinete medicale.

Mai mult, organele de inspecție fiscală invocă prevederi legale și anume art. 48 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, referitor la regulile generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității in partida simpla, conform căroră: "(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferența între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partida simplă, (...)", iar alin. 4 stabilește condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, astfel:

"(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt: să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente; să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului in cursul căruia au fost plătite; (...)"

Normele metodologice de aplicare a Legii nr.51/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, în explicitarea prevederilor art.48 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizează:

"37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezulta din evidentele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art.48 alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt: să fie efectuate în interesul direct al activității; să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente; să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

Astfel din textele de legi sus menționate, se reține, că la determinarea venitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de lege cum ar fi: să fie efectuate în interesul direct al activității, să fie efective și justificate cu documente legal întocmite, precum și cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă.

În cazul celor două cabinete medicale, cheltuiala efectuată pentru încălzire cu lemn de foc reprezintă o cheltuiala deductibilă întrucât a îndeplinit condițiile prevăzute de lege.

În aceste condiții potrivit pct.38 din Normele metodologice, reclamantul consideră că sunt îndeplinite condițiile generale pentru a fi deduse cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri.

În drept invocă prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Cererea este motivată în fapt și s-a depus dovada achitării taxei judiciare de timbru, respectiv chitanța nr. , în cuantum de lei, și timbru judiciar de lei.

Anexat acțiunii reclamantul a depus la dosar proba cu înscrisuri (filele 12-31).

Situându-se pe o poziție procesuală contradictorie, pârâta a depus întâmpinare prin care a solicitat admiterea excepției necompetenței materiale a Judecătoria Miercurea Ciuc, iar cu privire la fondul cauzei, respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Referitor la excepția necompetenței materiale a Judecătoria Miercurea Ciuc, se arată că, potrivit art. 2 alin. 1 lit: (d) din Codul de procedură civilă „tribunalele judecă, în primă instanță: procesele și cererile în materie de contencios administrativ...”, astfel, solicită admiterea excepției privind necompetența materială a Judecătoria Miercurea Ciuc și în conformitate cu prevederile art.158 alin.1,3 și art.159 alin.1 Cod proc.civilă, declinarea competenței de soluționare a cauzei, Tribunalului Harghita.

Cu referire la fondul cauzei, pârâta arată că, prin Raportul de inspecție fiscală nr. / .2010, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. / .2010, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală au constatat următoarele:

Cabinetul medical Dr. , în perioada 2006 - 2008, a înregistrat pe cheltuieli lemne de foc în valoare totală de lei, astfel: anul 2006 - lei, anul 2007 - lei, anul 2008 - lei. Organele de inspecție fiscală au constatat, că contribuabila deține două cabinete medicale, considerând, că această cantitate de lemne de foc nu a fost necesară pentru funcționarea acestor cabinete, fiind acceptată suma de lei, respectiv lei/an.

Reclamanta prin contestația formulată a precizat că, pentru determinarea impozitului pe venit organul de inspecție fiscală a utilizat rațiunea sa personală, dar nejustificată, nici din punct de vedere economic și nici legal, stabilind fără orice temei legal un prag de cheltuieli de lei/an, care a stat la baza determinării impozitului suplimentar. Prin contestația depusă reclamanta a susținut, că cheltuielile cu lemnele de foc, achiziționate

În cursul anilor 2006 – 2008, în valoare totală de lei, au fost efectuate în interesul direct al activității, corespund unor cheltuieli efective și sunt justificate cu documente, dar fără să depună documente justificativ Organul de soluționare a contestației, prin adresa nr. /AD./ 2010, a solicitat documentele justificative cu privire la achiziționarea lemnului de foc, dovada consumului de lemne de foc, cantitativ și valoric, pe locații, precum și rezultatul inventarierii anuale obligatorie, referitor la lemnele de foc aflate în stoc. La solicitarea organului de soluționare a contestației, pentru justificarea provenienței materialului lemnos, reclamanta a depus bonuri de vânzare, avize și foi de însoțire, datate din anii 1983 - 2008, iar pentru achiziționarea lemnului de foc a prezentat borderouri de achiziții întocmite pe anii 2006 -2008, conform cărora achiziționarea s-a făcut de la titulara cabinetului și de la un membru de familie. S-a mai depus un memoriu justificativ privind calculul cantității de lemne de foc necesare pentru încălzirea celor două cabinete medicale.

Regulile generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă sunt reglementate de prevederile art. 48 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal (aplicabil în perioada verificată), conform cărora:

„(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, (...)”, iar alin. 4 stabilește condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, astfel:

„(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt: să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente; să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite; (...)”

Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, în explicitarea prevederilor art. 48 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizează :

„37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4) - (7) din Codul fiscal

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt: să fie efectuate în interesul direct al activității; să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente; să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.”

Din textele de legi, se reține, că la determinarea venitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, cum ar fi: să fie efectuate în interesul direct al activității, să fie efective și justificate cu documente legai întocmite, precum și cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă. Ori, organele de

inspecție fiscală nu au acceptat ca deductibile în totalitate cheltuielile cu lemne de foc în valoare de   lei, având în vedere, că această valoare este exagerată pe 3 ani, luând în considerare prețul practicat în aceea zonă, această valoare reprezintă cea. 400 mc.

Din documentele depuse de reclamantă la solicitarea organului de soluționare a contestațiilor, rezultă că cabinetul medical, în perioada verificată a achiziționat în total 62,16 mc. lemne de foc, iar conform unui memoriu justificativ depus rezultă, că această cantitate corespunde necesității pentru încălzirea celor două cabinete medicale pe 3 ani.

Din analiza borderourilor de achiziții rezultă, că cantitatea sus menționată se repartizează pe ani, astfel: pe anul 2006 - 16,11 mc, 2007 - 14,11 mc și pe anul 2008 - 31,94 mc; iar prețul de achiziție variază între 255 lei/mc minim și 2.688 lei/mc maxim. Comparând aceste prețuri de achiziție cu cele stabilite prin ordinele Ministrului agriculturii (69 lei/mc în anul 2006, 74 lei/mc în anul 2007 și 86 lei/mc în anul 2008) și cu cele practicate în zona   și a   (100 - 120 lei/mc, 60 - 80 lei/metru ster) rezultă, fără echivoc, că valorile de achiziții sunt foarte exagerate, mai ales că în toate cazurile au fost achiziționate lemne de foc rășinoase.

Organul de soluționare a contestației luând în considerare argumentele contestatoarei, respectiv necesitatea încălzirii celor două cabinete medicale, precum și cantitatea de lemne de foc achiziționată, însă fără să pună în discuție proveniența materialului lemnos, corecturile și ștersăturile pe borderourile de achiziții, a reținut **următoarele**: prețurile practicate pe „piața liberă” în perioada 2006 - 2008 pentru lemnele de foc rășinoase au fost de 60 - 80 lei/metru ster.

Având în vedere, că la lemnele de foc se practică unitatea de măsură de metru ster (cea. 1 mc= 1,6 mst), se transformă cele 62,16 mc lemne în mst, care reprezintă 100 metri steri, repartizat pe ani, astfel: pe anul 2006 26 mst, 2007 22 mst și pe anul 2008 52 mst.

Se recunoaște necesitatea cantității de lemne de foc achiziționate, dar cu condiția recalculării prețului de achiziție, prin aplicare unui preț mediu de 70 lei/metru ster.

Organul de soluționare a contestației a recalculat obligațiile suplimentare de plată, prin acceptarea la deducere a cantității de lemne achiziționate, astfel pentru anul 2006: lemne de foc achiziționate 26 mst calculat cu 70 lei/mst 1.820 lei, față de 1.000 lei acceptat de organul de inspecție fiscală, pentru diferența se va scade impozitul pe venit cu   lei, iar majorările de întârziere cu   lei; pentru anul 2007: lemne de foc achiziționate 22 mst calculat cu 70 lei/mst 1.540 lei, față de 1.000 lei acceptat de organul de inspecție fiscală, pentru diferența se va scade impozitul pe venit cu   lei, iar majorările de întârziere cu   lei; pentru anul 2008: lemne de foc achiziționate   mst calculat cu 70 lei/mst   lei, față de 1.000 lei acceptat de organul de inspecție fiscală, pentru diferența se va scade impozitul pe venit cu   lei, iar majorările de întârziere cu   lei.

În urma recalculării cheltuielilor cu lemnele de foc, pe anii 2006 – 2008, a rezultat în total impozit pe venit de scăzut de   lei și   lei majorări de întârziere aferente.

În drept invocă prevederile art. 115-118 din Codul de procedură civilă, art. 48 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, (aplicabil în perioada verificată)

Au fost administrate probe cu înscrisuri.

Examinând actele și lucrările de la dosar, Tribunalul reține următoarele:

Reclamantul CABINETUL MEDICAL DR.   a fost verificat de organele de inspecție fiscală, referitor la perioada 01.01.2006 - 31.12.2008. În urma acestor verificări s-a încheiat Raportul de inspecție fiscală nr.   /   .2010 și a fost emisă Decizia de impunere nr.   /   .2010.

Prin Raportul de inspecție fiscală nr.   /   .2010, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.   /   .2010, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală au constatat că, în perioada 2006 – 2008, Cabinetul medical Dr.   a înregistrat pe cheltuieli lemne de foc în valoare totală de   lei, astfel: anul 2006 -   lei, anul 2007 -   lei, anul 2008 -   lei. Organele de inspecție fiscală au constatat că, contribuabila deține două cabinete medicale, considerând, că această cantitate de lemne de foc nu a fost necesară pentru funcționarea acestor cabinete, fiind acceptată doar suma de   lei, respectiv   lei/an.

Reclamanta prin contestația formulată a susținut că, aceste cheltuieli cu lemnele de foc, achiziționate în cursul anilor 2006 – 2008, în valoare totală de   lei, au fost efectuate în interesul direct al activității, corespund unor cheltuieli efective, fiind justificate cu documente. Astfel, cu privire la achiziționarea lemnului de foc, dovada consumului de lemne de foc, cantitativ și valoric, pe locații, precum și rezultatul inventarierii anuale obligatorie, referitor la lemnele de foc aflate în stoc, pentru justificarea provenienței materialului lemnos, reclamantul a depus bonuri de vânzare, avize și foi de însoțire, datate din anii 1983 - 2008, iar pentru achiziționarea lemnului de foc a prezentat borderouri de achiziții întocmite pe anii 2006 - 2008. S-a mai depus un memoriu justificativ privind calculul cantității de lemne de foc necesare pentru încălzirea celor două cabinete medicale.

Ținând cont de actele depuse de reclamant și recunoscând necesitatea cantității de lemne de foc achiziționate, dar cu condiția recalculării prețului de achiziție, prin aplicare unui preț mediu de 70 lei/metru ster, organul de soluționare a contestației a recalculat obligațiile suplimentare de plată, prin acceptarea la deducere a cantității de lemne achiziționate, astfel în urma recalculării cheltuielilor cu lemnele de foc, pe anii 2006 - 2008 rezultă în total impozit pe venit de scăzut în sumă de   lei și   lei majorări de întârziere aferente.

Se reține că, potrivit art. 48 alin.1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal (aplicabil în perioada verificată), venitul net din activități independente

se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, (...), iar potrivit alin. 4, condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt: să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente; să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

Conform Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, în explicitarea prevederilor art. 48 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, se arată că: 37. din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt: să fie efectuate în interesul direct al activității; să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente; să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

Din analiza textelor legale rezultă că, la determinarea venitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, cum ar fi: să fie efectuate în interesul direct al activității, să fie efective și justificate cu documente legal întocmite, precum și cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă. În speță, pârâta nu a acceptat ca deductibile în totalitate cheltuielile cu lemne de foc în valoare de   lei, având în vedere, că această valoare este exagerată pe 3 ani, luând în considerare prețul practicat în aceea zonă, s-a reținut că, această valoare reprezintă cca. 400 mc, echivalent a 650 metri steri.

Pârâta a reținut din documentele depuse de reclamant că, în perioada verificată Cabinetul medical a achiziționat în total 62,16 mc. lemne de foc, iar conform unui memoriu justificativ depus rezultă, că această cantitate corespunde necesității pentru încălzirea celor două cabinete medicale pe 3 ani. Totodată, din analiza borderourilor de achiziții s-a stabilit că, această cantitate repartizează pe ani, astfel: pe anul 2006 - 16,11 mc, 2007 - 14,11 mc și pe anul 2008 - 31,94 mc, iar prețul de achiziție variază între 255 lei/mc minim și 2.688 lei/mc maxim. Comparând aceste prețuri de achiziție cu cele stabilite prin ordinele Ministrului agriculturii (69 lei/mc în anul 2006, 74 lei/mc în anul 2007 și 86 lei/mc în anul 2008) și cu cele practicate în zona   și a   (100 - 120 lei/mc, 60 - 80 lei/metru ster) rezultă, fără echivoc, că valorile de achiziții sunt foarte exagerate, mai ales că în toate cazurile au fost achiziționate lemne de foc rășinoase.

În aceste condiții, susținerile reclamantului, formulate în sensul că, modul de calcul aplicat de organele de inspecție fiscală nu are un temei legal, reprezentând un simplu punct de vedere, nu pot fi primite. Instanța reține că, temeiurile legale aplicabile în speță s-au indicat în considerentele decizei contestate, iar documentele depuse de reclamant cu privire la

cantitate de material lemnos necesar pentru încălzirea celor două cabinete medicale pe 3 ani, s-au analizat în raport de prețurile de achiziție stabilite prin ordinele Ministrului Agriculturii, ținând cont de cele practicate în zona unde se situează Cabinetul medical DR.

În ceea ce privește susținerile reclamantului, formulate în sensul că, organele de inspecție fiscală nu aduc dovezi concludente, ci exprimă simple puncte de vedere referitor la lemnele consumate utilizate pentru uz personal, se reține că, din moment ce pârâta cu ocazia soluționării contestației a luat în considerare cantitatea de material lemnos necesară pentru încălzirea celor două cabinete medicale pe o perioadă de 3 ani, în baza unor calcule riguroase, nu se impune dovedirea împrejurării că lemnele consumate peste cantitatea legal admisă, au fost utilizate pentru uz personal.

Susținerea reclamantului în sensul că, organele de inspecție fiscale omit cu bună știință faptul că în cursul anului 2009, nu a fost efectuată achiziție de material lemnos pentru încălzire și nu a luat în calcul acest aspect atunci când a stabilit consumul pentru cele două cabinete medicale, urmează a fi înlăturată, deoarece reclamantul a fost verificat de organele de inspecție fiscală, referitor la perioada 01.01.2006 - 31.12.2008.

Față de aceste considerente, Tribunalul reține că, în speță susținerile reclamantului formulate în sensul că, în cazul celor două cabinete medicale, cheltuiala efectuată pentru încălzire cu lemn de foc reprezintă o cheltuiala deductibilă, nu sunt întemeiate, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de lege.

În consecință, se va respinge acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamantul Cabinetul Medical Dr. , în contradictoriu cu pârâta DGFP HARGHITA, pentru anularea Deciziei de impunere nr. din .2010 și a Deciziei nr. din .2010, ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Respinge acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamantul Cabinetul Medical , în contradictoriu cu pârâta DGFP HARGHITA, pentru anularea Deciziei de impunere nr. din .2010 și a Deciziei nr. din .2010, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, .2011.

Președinte,

s.s.indescifrabil

Grefier,

s.s.indescifrabil